

Tisztelgés az ötven szolgálóleány emléke előtt

2018-11-28 17:48:44 FORRÁS: mok.hu

Az Irgalmasrendi apácákról a Markusovszky Kórház 15 éve rendszeresen megemlékezik...

Az Annunciáta Nővérek Kongregációjának bölcsője a Páli Szent Vincéről nevezett irgalmas nővérek graz-i tartományi háza volt. A nővérek nem voltak elegendő számban ahhoz, hogy a betegeknek az otthonukban való ápolását vállalhatták, ezért Brandisz Leopoldina irgalmas nővér erre a célra kis közösséget szervezett, és 1860-ban Grazban megalapította a Betegápoló Nővérek Társulatát. Az első magyar kishővér 1892-ben kezdte meg munkáját Budapesten. Az évek során a hazai kishővérek száma egyre növekedett. Az első négy 1915. április 26-án érkezett Szombathelyre a Pető Ernő vezette Csapatkórházba, a háború egyre szaporodó sebesültjeit ápolni. Az irgalmas nővérek legfelsőbb előjárói azonban nem engedélyezték a kis társulat működését, szabályzatuk ugyanis tiltotta a nővérek közti osztálykülönbséget. Mikes János, szombathelyi püspök sajnálta, ha elveszne ez a szépen fejlődésnek indult kis társulat, ezért elhatározta, hogy őket egyházmegyei társulatba tömöríti, s így 1920. szeptember 14-én az Annunciáta Nővérek Kongregációját megalapította.

A több mint harminc jelentkező közül számos nővér volt a kiválasztott, számuk később meghaladta az 50-t, akik a közkórházban „szolgáltak”. 1942. május 11-én XII. Pius pápa véglegesen jóváhagyta a Gyümölcsoltó Boldogasszony Szolgálóleányainak, vagy más néven Annunciáta Nővérek Kongregációját és konstitúcióját.

1950-ben a politikai vezetés határozatot hozott "klerikális reakció" elleni harcról, s ennek keretében a szerzetesrendek felszámolásáról. Az annunciáta nővérek deportálására június 11-én éjjel került sor, Pető Ernő igazgató erőteljes tiltakozása ellenére, és csak négynek „kegyelmeztek”, akik a műtételnél elengedhetetlenül asszisztáltak. Szombathelyről ötven nővért hat platós teherautó szállított Kecskemétre, a kényszertartózkodási helyükre, az angolkisasszonyok teljesen kiürített zárdájába.

1950. szeptember 7-én megvonták a szerzetesek működési engedélyét. A nővéreknek civil ruhában el kellett hagyniuk kényszertartózkodási helyüket, valamint új munkahelyről kellett gondoskodniuk. 1968-ban kongregációnk központja Magyarországról a braziliai Ponta Grossa-ba helyeződött át.

2003-ban alapvetően István Lajos professzor kezdeményezésére, Pető Ernő nevéhez kötődő megemlékezések során az ötven „szolgálóleány” emléke előtt is tiszteleghetünk, akik koszt-kvályrtélyért cserében a nap 24 órájában testi és lelki ápolást-gondozást, lelki segílyt adtak a közkórház rászoruló betegeinek. Emlékük szép példája az elkötelezettség az önkéntes segítségnyújtásnak, ami a betegellátás, ápolás, gondozás elválaszthatatlansága révén sok Vas megyei rászoruló számára pótolhatatlan segítségnyújtást adott.

Tizenöt éve tisztelegtünk, ma is tisztelgünk, és reményeink szerint a következő generáció is fejet hajt emléktáblájuk előtt és a köz nevében köszöni a rászorulóknak önzetlenül nyújtott testi-kelki „szolgáltatásaikat”.

Szombathely, 2018. okt. 06.

Horváth Boldizsár dr.